

DEȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE

- Imnul național al României -

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viață-n libertate ori moarte!” strigă toți.

Preoți, cu cruce-n frunte! căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost' pământ!

Simbolurile naționale ale României:

- Drapelul României - Tricolor
- Ziua națională - 1 Decembrie
- Imnul național - "Deșteaptă-te române"
- Stema țării și sigiliul statului

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

nr.23
decembrie
2011

BISERICA din sufletul copilului

**Noi venim să vă vestim
Nașterea lui Hristos la Viflaim!**

Cuprins

- 3 Minunea Betleemului
- 4 Moș Crăciun
- 5 Steaua de la Betleem
- 6 Copil cinstit ... vreau să rămân
- 7 Bogăția de a fi cinstit
- 8 Decalogul - porunca a VIII-a
- 9 Cântarul
- 10 Sfântul Spiridon al Trinitudei
- 12 Întrebările lui Cristian
- 13 Sfânta Scriptură despre ...
- 14 Dar din dar...
- 15 Portocala prieteniei
- 18 Rugăciunea pentru duhovnic
- 19 Părintele Paisie Olaru
- 20 Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou
- 22 Ce înseamnă pentru tine televizorul?
- 24 Nucile
- 25 Puterea cuvintelor
- 26 Bradul de Crăciun
- 27 Cadoul cel mult dorit
- 28 Jocuri
- 30 Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de
MĂNĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Telefon: 0747 318374

Fotografii: Petru Palamar, Arhiva Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou"
Tipar: Accent Print, Machetare grafică: Esens Design

REVISTA APARE O DATĂ LA TREI LUNI

Minunea Betleemului

În Sfânta Scriptură s-a arătat cu mult înaintea timpului și locul unde Se va naște Mântuitorul lumii, Domnul nostru Iisus Hristos. Acest lucru îl adevărește Sfântul Prooroc Miheia, când spune: „Și tu, Betleeme, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Stăpânitor peste Israel, iar obârșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei” (Miheia 5, 1). Împlinirea acestei proorocii o arată Sfântul Evanghelist Matei zicând: „Iar dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la răsărit au venit la Ierusalim...” (Matei 2, 1-6).

Așadar, în Betleem S-a născut Mântuitorul lumii, din Fecioara Maria. Magii de la răsărit L-au cinstit aducându-I daruri: aur, smirnă și tămâie. Păstorii au venit să I se închine, îngerii I-au cântat primul colind, prima cântare îngerească de bucurie și împăcare: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voie”. Astăzi, în biserici se cântă „Hristos Se naște, slăviți-L, Hristos din cer, întâmpinați-l; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul!” (Catavasiile Nașterii Domnului)

Peștera din Betleem reprezintă Biserica de azi, ieslea în care S-a culcat Pruncul Iisus este Proscomidarul din Sfântul Altar, acolo unde preotul pregătește Darurile pentru Sfânta Împărtășanie. Steaua care s-a arătat pe cer la Naștere simbolizează învățătura Sfintei Evanghelii. Magii inchipuiesc toate neamurile pământului chemate la credința creștină, iar păstorii inchipuiesc pe păstorii Bisericii Ortodoxe (episcopi, preoți și diaconi). Darurile de aur, smirnă și tămâie reprezintă faptele bune pe care trebuie să le facem și să le închinăm lui Hristos, iar Maica Domnului simbolizează Biserica.

Nașterea Domnului, adică arătarea lui Dumnezeu în trup, este pentru noi toți un nesecat izvor de bucurie. Ea ne arată cât de prețioși suntem noi, oamenii, înaintea lui Dumnezeu. De asemenea, ea ne arată că nu

suntem singuri, ci Dumnezeu este cu noi în toate necazurile, greutățile, ispitele, încercările vieții. El este prietenul nostru Cel mai bun.

Nașterea Domnului Hristos ne-a dat cea mai puternică mijlocitoare și ajutoare, pe Născătoarea de Dumnezeu, Fecioara Maria, Maica Domnului. Când se roagă Maica Domnului pentru lume către Fiul ei și Dumnezeu nostru, atunci toate darurile cerești se revarsă asupra noastră: pace, bucurie, sănătate și iubire între oameni.

Înainte de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, ale Anului Nou și Bobotezei să nu uitați de cei săraci; să mergeți la biserică la sfintele slujbe împreună cu părinții voștri, să vă spovediți la părintele vostru duhovnic și apoi să vă împărtășiți cu Sfântul Trup și Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos.

Bunul Dumnezeu să vă binecuvinteze cu sănătate, pace, liniște în suflet și înțelepciune!

† PIMEN

Arhiepiscop

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Moș Crăciun

*Tu iarăși ai, om bun de azi,
Crăciun, cu ramuri verzi de brazi.
Colindul Sfânt tu iar îl ai,
Din glasuri coborând din rai.*

*Azi iarăși vine Moș Crăciun
Cu obiceiul lui străbun,
Cu Dalbe flori și Moș Ajun
Și zeci colinde de Crăciun.*

*La Pruncul Mic și Luminat
Cu tofii merg la închinat,
Tu, om al veacului de'acum,
Oprește-te puțin din drum,*

*Căci vreau și eu acum să-ți spun,
La geam, Colindul de Crăciun.
Să știi și tu că Dumnezeu,
Făuritorul tău și-al meu,*

*Dintr-o Fecioară-I zămislit,
În iesle, pe pământ venit.
Și azi Se naște pentru noi,
Noi, fii ai vremurilor noi.*

*Mereu să credem cu temei
Noi, oameni din mileniul trei,
Că Moș Crăciun dac-a venit,
De Dumnezeu ni-i dăruit.*

de Radu Lyr

Steaua de la Betleem

Fiul lui Dumnezeu S-a pogorât pe pământ și S-a întrupat în liniște și fără zărvă. Așa cum picătura de rouă cade peste țarină, la fel puterea Celui Preaînalt a umbrit-o pe Preacurata Fecioară și S-a născut de la ea Mântuitorul lumii.

Dar lumea n-a observat marea lucrare înfăptuită de Dumnezeu. Oamenii erau ocupați fiecare cu treburile lui, atenția lor era îndreptată spre grijile zilnice și spre zgomotoasele întâmplări ale lumii...

Păstorii îi auziră pe îngeri cântând venirea lui Hristos în trup, acei sărmani păstori din Betleem, al căror singur izvor de înțelepciune era cartea deschisă a înțelepciunii lui Dumnezeu arătată în frumusețea zidurilor Sale, neatrinse de păătoasa mână omenească.

Cerul le-a vorbit tuturor celor care au cunoscut slava lui Dumnezeu. Dar numai regii magi, ce căutau să descopere în cer judecățile lui Dumnezeu și erau gata să meargă oriunde pentru a afla Adevărul, au priceput glasul cerului. Strângându-și comorile ca să le ducă în dar nou-născutului împărat, ei își lăsară tronurile, își părăsiră pământul natal și plecară neștiind încotro, urmând doar mersului stelei, care le arăta calea spre împărăția cea veșnică.

Anevoioasă le-a fost calea, dar raza stelei din Betleem o lumina. Și înțelepții-magi, depășind toate piedicile, mergeau pe cărările arătate de cer, lepădându-și voia lor proprie. Steaua i-a adus la Ierusalim, unde au auzit cuvântul scris al lui Dumnezeu, iar apoi la Betleem, unde au văzut Cuvântul întrupat, pe Dumnezeu în trup, și s-au închinat Soarelui Dreptății. El era printre oameni, dar ei nu L-au cunoscut, căci Se dezvăluia treptat doar inimilor curate, căutătoare a dreptății lui Dumnezeu, gata să lupte pentru adevăr, descoperindu-Se și acelora care voiau să-și curețe inima și erau gata să-și supună propria voie voii cerești.

Steaua de la Betleem iarăși strălucește nevăzut deasupra lumii, chemând toate popoarele și pe fiecare om în parte să-și ațintească privirea spre cer, sus să-și țină inima, să cadă la Noul-Născut și să se bucure cu bucurie mare, deoarece "cu noi este Dumnezeu!"

Sf. Ioan Maximovici

Copil cinstit vreau să rămân

Dorința de a avea mai mult pune uneori stăpânire pe minte și inimă, dar este mai bine să agonisești frică și evlavie și să te îmbogățești cu blândețe și dragoste, nu să aduni bani sau lucruri pieritoare prin metode și mijloace necinstite.

Adelina Dumitraș, cl. a VII-a B

Bunătatea, corectitudinea, cinstea se revarsă pe chipul fiecărui OM. Când un creștin se bucură de bucuria altuia, acesta are un suflet mare în care rodesc cinstea și corectitudinea. Cinstea și iubirea în adevăr stau foarte bine una lângă alta.

Claudia Romanescu, cl. a VIII-a A

Ce vei planta azi, vei secera mâine. Dacă plantezi cinste, vei secera încredere. Părinții mei sunt model de cinste și corectitudine, reprezintă pentru mine drumul drept fără ascunzișuri.

Miriam Bazic, cl. a VII-a B

Sufletul meu este ca o floare care trebuie îngrijită ca să fie din ce în ce mai frumoasă. Pentru aceasta trebuie să fiu cinstită în gândire și fapte, cu gândul la Creatorul meu și să-l fiu alături în Biserică. Cinstea este atitudinea deschisă, sinceră.

Beatrice Antonievici, cl. a VIII-a A

Deși sunt mică și nu le înțeleg pe toate, mărturisesc credința creștină și nu uit să păstrez puritatea, cinstea și curăția pe care le primesc de la Sfânta Împărăție.

Eliza Țurcanu, cl. a V-a A

Trebuie să-l fiu recunoscătoare lui Dumnezeu că ne-a dat șansa să ne mântuim, ne-a lăsat să cunoaștem voia Sa. Cu ochii sufletului să pătrundem tainele cuvântului, să păstrăm neîntinată cinstea și omenia.

Daria Aicoboe, cl. a VII-a B

"Eu sunt Calea, Adevărul și Viața" spune Domnul despre Sine. Să-L primim, să ne umplem de El, să ne ferim de tina păcatelor, să păstrăm curat veșmântul nevinovăției sufletești și trupești primit la Sfânta Taină a Botezului.

Tiberiu Marian, cl. a VII-a B

Elevi ai Școlii cu clasele I-VIII Nr. 2, Vatra Dornei, profesor Maria Cormos

Bogăția de a fi cinstit

Iubirea de bani pe toate le răstoarnă, le distruge, așa cum un tiran pune stăpânire pe o cetate, și lipsește sufletele oamenilor de frica de Dumnezeu. De aceea suntem indiferenți și nu ne pasă nici de mântuirea noastră, nici de mântuirea copiilor noștri.

Scopul nostru este cum să devenim mai bogați și să ne lăsăm averea altora și aceștia, la rândul lor, altora și cei de după ei celor de după ei și tot așa. În felul acesta nu mai suntem stăpânii banilor și ai moșiilor noastre, ci tot ce facem este să le lăsăm moștenire mai departe.

Ai dori să-ți lași copilul bogat? Învăță-l să fie cinstit, pentru că numai așa își va putea păstra averea. Și, chiar dacă n-o mai sporește, n-o va micșora pe cea dobândită. Dacă însă e viclean și dacă-i lași moștenire bogății nemăsurate, atunci fii sigur că nu va ști să le păstreze. Dimpotrivă, îl vei face să fie mai rău decât cei ajunși la sărăcia cea mai neagră. E de preferat sărăcia în locul bogăției pentru cei ce nu știu să-și crească copiii așa cum trebuie. Aceasta pentru că sărăcia îi ține aproape de virtute fără voia lor, în timp ce bogăția nu-i lasă să fie înțelepți nici dacă ar dori-o, ci îi distruge, împingându-i spre rele și nenorociri nenumărate.

Sădiți în sufletele lor bunătatea, smerenia, buna-cuviință, înțelepciunea și orice altă virtute. Dacă strângem această bogăție pentru noi și pentru copiii noștri, și în această viață ne vom bucura de strălucire, dar și în cea viitoare vom auzi vocea fericită cu care Domnul Iisus Hristos îi recunoaște ca ai Săi pe toți cei care L-au mărturisit.

Dacă vrei să te învrednicești de cele din lume, caută cerul; iar de vrei să te bucuri și de cele de aici, disprețuiește-le. "Căutați împărăția lui Dumnezeu, și toate acestea se vor adăuga vouă" (Matei 6, 33). Caută spre cer, gândește-te la bogăția de acolo, disprețuiește aurul, înțelege că trebuința lui este mică și nebăgată în seamă.

Să facem, deci, cele ce sunt înăuntrul nostru. Nu este cu puțință de a lua cu noi averile și a pleca de aici, ci cu puțință este de a pleca cu milostenia, și mai drept vorbind, de a o trimite dinainte acolo, ca să ne pregătească sălaşuri în locașurile cele veșnice.

Deci iubitorilor să stingem din noi pofta de bani, ca astfel să aprindem dorința de cele de dincolo. Nu pot aceste două iubiri - iubirea de bani și iubirea de Dumnezeu - să stăpânească sufletul omului, căci: "sau pe unul va urî, sau pre altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va griji" (Matei 6, 24).

Sfântul Ioan Gură de Aur

DECALOGUL

BIBLIA

PORUNCA a VIII-a

"Să nu
furi!"

(Vechiul
Testament,
Ieșirea 20,15)

PORUNCA A VIII-A

Această poruncă oprește luarea sau însușirea pe nedrept a bunurilor străine. Împotriva acestei porunci se păcătuiește prin: luarea lucrurilor altuia pe ascuns (*furt*), sau cu forța (*tâlhărie*), sau prin mijloace viclene, de pildă prin falsificare de acte,

cumpărare cu bani falși, vânzarea cu măsuri mincinoase (*înșelăciune*).

Vânzarea cu adaos foarte mare (*specula*), luarea de dobândă mare (*cămătărie*), oprirea plății cuvenite lucrătorilor, luarea de mită, neîntoarcerea lucrului luat cu împrumut sunt și ele păcate împotriva acestei porunci.

În cazul elevilor, copiatul la teste, la examene, șoptitul la lecție, copierea temelor de la colegi, de pe internet, toate pentru a primi o notă nemeritată sau un loc nemeritat la liceu sau la facultate sunt păcate. În societatea noastră aceste păcate sunt atât de frecvente încât multora li se pare ceva normal. Dacă nu le faci acestea, înseamnă că nu știi să te descurci, ești considerat "depășit", "fraier"; corectitudinea este considerată o slăbiciune, un defect... Dar lucrurile trebuie privite în perspectivă, în ansamblu. Nu întâmplător unii au de suferit, aparent nevinovați fiind. Dumnezeu nu rămâne dator nimănui. Orice lucru dobândit pe nedrept - mai ales când altcineva are de pierdut de pe urma înșelătoriei noastre - nu va folosi în viață, ci mai rău, va aduce necazuri mai devreme sau mai târziu. De aceea, trebuie să urmăm calea corectitudinii, cu nădejdea că vom fi răsplătiți, chiar dacă nu întotdeauna pe moment. Pentru aceasta este nevoie de nădejde și de răbdare.

Furtul este un păcat greu fiindcă lovește în datoria de a fi drepti și a iubi pe aproapele nostru. Sfântul Apostol Pavel îl numără printre păcatele care îl lipsesc pe făptuitor de Împărăția lui Dumnezeu (I Corinteni 6,10). Datoria creștinului este să-și câștige cele de trebuință numai prin muncă cinstită și nicidecum să-și însușească pe nedrept lucrurile străine. Atunci când cade sub ispita acestui păcat, creștinul trebuie să se spovedească la preotul duhovnic.

Prof. Maria Nicolau, Rădăuți

CÂNTARUL

Demult, trăia într-un sat un brutar renumit pentru pâinea sa. Dar, într-o zi, i se păru că sunt cam ușoare bucățile de unt pe care tocmai le cumpărase de la un țăran, și le așeză pe cântar. Când colo, ce să vezi?! În loc de 1 kg, cât trebuia să aibă o bucată, fiecare cântărea doar 800 grame. Supărat foc, omul s-a dus degrabă la judecătorie, spunând că țăranul înșeală lumea și cerând, bineînțeles, pedepsirea acestuia.

N-au trecut nici două ceasuri și țăranul a fost adus în fața judecătorului, care l-a amenințat:

- Dacă este adevărat ce spune brutarul și îi înșeli pe oameni la cântar, te bag imediat la închisoare.

- Să-mi fie iertat, zise țăranul, dar sunt nevinovat.

- Cum îndrăznești să minți? sări brutarul. Chiar astăzi am cumpărat aceste bucăți de unt de la tine. Domnule judecător, trebuie să-l închideți pe acest șarlatan care a încercat să mă păcălească!

- Așa este, omule?! spuse atunci judecătorul. Este untul acesta al tău?

- Al meu este, însă, vedeți dumneavoastră, eu nu am prea mulți bani. Mi-am cumpărat un cântar, dar nu am mai avut bani și pentru greutatea, așa că pun unt pe un braț al cântarului, iar pe celălalt pun o pâine de-a brutarului, care, zice el, are 1 kg. Acum, dacă pâinea brutarului n-a avut 1 kg, eu ce vină am?

Auzind una ca asta, judecătorul a cântărit imediat o pâine și, într-adevăr, aceasta nu avea decât 800 grame. În locul țăranului, la închisoare a ajuns adevăratul vinovat, brutarul, care nu doar că înșela oamenii, dar mai dorea și să fie aspru pedepsit cel care ar fi făcut exact ca el.

Cel ce vrea să înșele, singur se înșeală. Chiar dacă nu vede nici un om greșeala sa, Dumnezeu îi vede păcatul; iar atunci când îl mai descoperă și oamenii, rușinea este cu atât mai mare.

**Cu nimic nu-L mâinii pe Dumnezeu atât de mult,
ca atunci când nedreptățești pe cineva.**

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Sfântul Spiridon al Trimitundei Făcătorul de Minuni

Locul nașterii sale și locul unde acest sfânt a slujit biserica și pe Dumnezeu a fost insula Cipru. Sfântul Spiridon s-a născut într-o familie de oameni simpli, lucrători ai pământului, și tot astfel, în simplitate și smerenie, a viețuit și el până la sfârșitul vieții sale

pământești. Atât în copilărie, cât și la maturitate, fiind soț și tată de copii, s-a străduit să fie cât mai plăcut lui Dumnezeu. A fost păstor de oi plin de virtuți alese, foarte ospitalier cu săracii și cu străinii: spăla picioarele acestora și împărțea cu ei tot ce avea. După moartea soției sale practica virtuțile cu un zel și mai mare.

Virtuțile și faptele sale deosebite, sfințenia vieții sale au făcut ca multe daruri și mai mari să-i fie dăruite de sus, printre care și darul facerii de minuni. Datorită acestor daruri și virtuți, din păstor de oi a ajuns păstor de oameni, fiind ales episcop al cetății Trimitundei, o cetate vestită a Ciprului din imperiul Sfântului Împărat Constantin și a fiului său, Constantie. Dar nici după ce a fost sfințit episcop nu și-a schimbat felul cel simplu al viețuirii, ci își creștea animalele ca și mai înainte și își lucra singur pământul. Din roadele ostanelilor sale, sfântul oprea prea puțin pentru sine, iar cea mai mare parte o împărțea săracilor.

Sfântul Spiridon a săvârșit minuni mari prin puterea lui Dumnezeu: a adus ploaie în vreme de

secetă, a oprit curgerea apelor, a înviat mai mulți morți, l-a tămăduit pe împăratul Constantie de o boală cumplită, a vestit de mai înainte cele ce aveau să fie, a citit tainele din inimile oamenilor, i-a adus pe mulți la credința cea adevărată - ortodoxă.

Poate mai mare decât toate e minunea făcută la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, anul 325, când el, episcopul neînvățat, prin simplitatea și limpezimea cu care a înfățișat învățătura de credință, a arătat în chip minunat cum poate fi înțeleasă Taina Sfintei Treimi celei de o ființă. Astfel, voind să-l încredințeze pe ereticul Arie că Dumnezeu este Unul în ființă și întreit în persoane și că Fiul lui Dumnezeu nu este o simplă făptură, cum mărturisea acel eretic, a luat o cărămidă în mâna stângă și a zis: „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Și imediat ce a strâns cărămida în mână, o mare minune s-a făcut: focul s-a ridicat în aer, apa s-a vărsat pe pământ, iar lutul a rămas în mâna lui. Cei ce au văzut minunea s-au înspăimântat, dar cel mai înfricoșat a fost Arie, filosoful, care tăcea muțit de minune.

Sfântul Spiridon L-a slăvit pe Dumnezeu prin multe și mari minuni, fiind de folos nu doar celor ce veneau la dânsul după ajutor, ci și întregii Biserici.

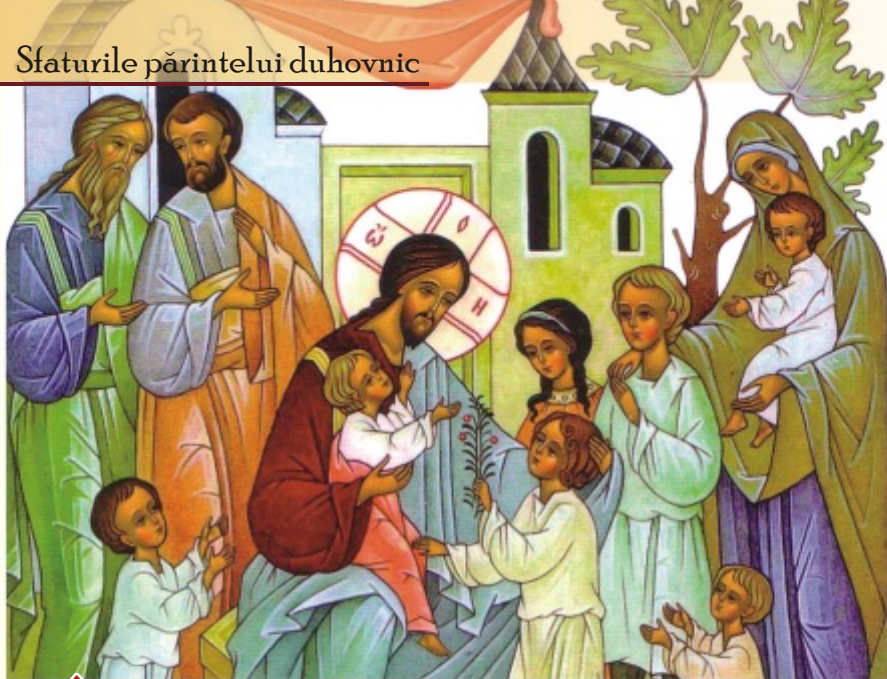
S-a săvârșit întru Domnul în anul 348, iar trupul neputrezit, plin de mireasmă și făcător de minuni odihnește în Insula Corfu, în Biserica Sfinților Apostoli. Până în zilele noastre, sfântului i se schimbă încălțăminte și este pus în picioare înaintea credincioșilor în ziua lui de prăznuire. Încălțăminte este schimbată deoarece Sfântul Spiridon călătorește foarte mult cu credincioșii, ocrotindu-i, fiind cunoscut și ca "sfântul călător". Sfântul Spiridon este cunoscut și ca mare vindecător al celor ce se roagă cu credință, multe spitale având numele sfântului. Toți credincioșii care-i cer ajutorul mărturisesc purtarea lui de grijă.

Părțile ale moaștelor sale se găsesc și la noi, în Biserica Spitalului Județean Suceava (curtea spitalului vechi).

În calendarul ortodox, Sfântul Spiridon al Trimitundei este sărbătorit pe 12 decembrie, slăvind-L încă și astăzi pe Dumnezeu prin mulțimea minunilor.

prof. Irina Curalariu, Suceava

Întrebările lui Cristian

De multă vreme, Cristian își dorea să învețe mai multe colinde. Anul acesta s-a bucurat când părintele a propus ca în cadrul programului de cateheză să îi învețe pe copii colinde noi. Încă de la începutul Postului Crăciunului, Cristian și-a scris în caietul său textele cântecelor despre *Nașterea Domnului* și a venit la fiecare oră de cateheză, pentru a învăța melodiile. Se apropia Crăciunul și copilul era mulțumit. Abia aștepta să meargă cu colinda. Erau însă lucruri pe care nu le înțelegea. Părintele avea însă un obicei: la sfârșitul fiecărei întâlniri îi întreba pe copii:

- Aveți întrebări?

Astăzi, Cristian și-a făcut curaj și a spus:

- Da, părinte, eu aș avea!

- Spune, Cristian.

- De ce a trebuit ca Dumnezeu "Să se nască, Și să crească, Să ne

mântuiască"? Dacă El e Dumnezeu, nu a putut să ne mântuiască de acolo de sus...?

- Bună întrebare, Cristian. Trebuie să știi că Dumnezeu a venit pe pământ din respect pentru noi.

- Cum adică?

- Dumnezeu este Creatorul a tot ce există și are putere pentru a schimba firea lucrurilor. El are putere pentru orice, inclusiv să trimită pe cineva în Rai sau în iad. Dar Dumnezeu nu se folosește de această putere.

- De ce?!

- Pentru că Dumnezeu ne iubește cu adevărat. Și dacă ne iubește, ne respectă. Și dacă ne respectă, nu ne forțează.

- Adică, dacă ar fi fost să ne mântuiască prin puterea Sa, de acolo de sus, ne-ar fi forțat?

- Da, pentru că nu ar fi fost decizia noastră. Pentru că nu am fi avut posibilitatea de a alege. Dumnezeu

ne-a dăruit nouă libertatea de a decide și nu vrea să o încalce.

- Dar ... din această libertate ... nu vine și păcatul?

- Ba da. Și tocmai de aceea a fost nevoie ca Dumnezeu să vină pe pământ și să se arate oamenilor ca Iisus Hristos Mântuitorul. El nu ne forțează, dar vrea ca noi să ne întoarcem în Rai. De aceea a venit, ca să ne învețe, de la egal la egal, cum să ne întoarcem în Rai.

- Dar, Dumnezeu nu e egal cu noi!!

- Ai dreptate, dar atunci când s-a născut din Fecioara Maria, a devenit om adevărat, și astfel, s-a coborât la nivelul nostru.

- Dacă a devenit om adevărat, i-a fost greu și Lui ...

- Așa este.

- Și de ce a trebuit să fie răstignit?

- Atunci s-a văzut cât de mare e iubirea lui Dumnezeu pentru noi.

Răstignirea și Învierea Lui au devenit cele mai importante argumente oferite nouă, pentru ca noi să luăm în serios sfaturile Sale.

- Adică Dumnezeu a venit pe pământ, a luat trup de om, S-a chinuit aici, a fost răstignit și apoi a înviat, pentru ca eu să fiu convins să ascult sfaturile Lui?

- Da... și să aplici aceste sfaturi.

- El nu mă obligă, ci mă învață ...

- Te învață cum să recâștigi Raiul.

- Părinte duhovnic, dar foarte mult ne iubește Dumnezeu!

- Da, Cristian, Dumnezeu ne iubește mult mai mult decât putem noi gândi dragostea Lui.

- Ce bucurie că Mântuitorul S-a născut pe pământ. Vă mulțumesc, părinte duhovnic, pentru că m-ați ajutat să înțeleg.

- Să-ți fie de folos, Cristian.

Părintele Gabriel Herea, Pătrăuți

Sfânta Scriptură despreiubirea lui Dumnezeu

Să aflăm ce spun despre iubirea lui Dumnezeu Sfinții Evangheliști Matei și Ioan. Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. În fiecare pereche de exerciții, rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea exercițiu reprezintă versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 1 martie 2012, vor primi câte o surpriză!

Sfânta Evanghelie
după Matei

$$34 - 2 \times (13 + 4) + 1 =$$

$$9 : 3 + 2 \times (3 + 6) =$$

Sfânta Evanghelie
după Ioan

$$17 + 3 \times (7 - 5) - 20 =$$

$$30 : 5 + 2 \times (9 - 4) =$$

Dar din dar..

„Nu uita când ești voios, române să fii bun”, spune un fragment din frumoasele noastre colinde.

Voioșia este starea firească a sufletului curat, adăpat din izvorul marilor bucurii.

„Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine” i-a spus Arhanghelul Gavriil Fecioarei Maria, când i-a vestit că Îl va naște pe Mântuitorul (Luca 1,28). Bucurie mare le-a vestit îngerul păstorilor când s-a născut Mântuitorul lumii în Betleemul Iudeii (Luca 2,10-11). Bucurie nesfârșită revarsă în sufletele noastre dragostea lui Dumnezeu care ne-a oferit darul mântuirii prin venirea în lume a Mântuitorului Iisus Hristos.

Crăciunul este sărbătoarea bucuriei. El este darul făcut de Dumnezeu lumii întregi, dar care ne cheamă să răspundem și noi cu darul iubirii noastre față de lumea întreagă. Toți suntem frați și nimeni nu trebuie să se simtă trist sau singur de Crăciun. Colindele trebuie să răsune peste tot, vestind tuturor marea bucurie.

Ca și îngerii lui Dumnezeu sunt copiii cuminți și credincioși care colindă casele creștinilor. De două mii de ani, prin cântec și cuvinte simple, colindele transmit emoția sfântă a marii sărbători. Ele ne îndeamnă la credință, iertare și împăcare, la bunătate, iar bunătatea se manifestă în mod specific de Crăciun prin daruri. Crăciunul este ca un izvor al tuturor darurilor care se poate revărsa în fiecare zi din an.

Darul oferit și primit este semnul iubirii oferite și primite. Din credință și iubire față de Dumnezeu, magii au alergat mări și țări pentru a-I aduce daruri Mântuitorului. Astăzi Mântuitorul ne așteaptă sub chipul semenului nostru. Astfel, darul oferit semenilor este un dar oferit lui Dumnezeu, căci El vede fapta noastră și o răsplătește.

Fiecare dintre noi putem să facem daruri, căci darurile noastre pot fi: un ajutor material, o vorbă bună, un zâmbet cald, o strângere de mână, o rugăciune...

Cel care are inimă de frate îl caută pe aproapele său, mai ales pe cel orfan, pe cel întristat, pe cel flămând și-i împlinește lipsa oferindu-i din darurile pe care el însuși le are de la Dumnezeu.

„Dar din dar se face rai” spune un proverb, iar Biserica ne învață că bucuria raiului se gustă încă din această viață prin fapta cea bună făcută dintr-o credință dreaptă și iubitoare.

Profesor Irina Buta, Suceava

Portocala prieteniei

Să fiți binecuvântați!
Mă bucur să vă revăd...!

Sărut-mâna,
părinte!

În seara de Moș Ajun,
Toți copiii se adun,
Și ascultă cu folos
Ce se spune de Hristos...

Mai întâi să
colindăm și apoi
veți primi darurile
pregătite de prietenii
voștri!

Mihăiță, tu
fiind pedepsit nu
vei primi portocala,
ci doar căciula și
mănușile.

Toți am primit
câte o portocală,
numai Mihăiță nu
a primit...

De-aș fi cerut iertare,
doamnei...!? Aș vrea să
dau timpul înapoi, dar
nu se poate...

Ce-am
putea face să-i
schimbăm supărarea
în bucurie...?

...ca să se
bucure și el de
Crăciun!

O portocală
cadou?! Dar de unde?
Cine a renunțat
la portocala lui?

Nimeni!
E o portocală
specială de
Crăciun... de la
prietenii tăi.

Legată cu
panglică...?!

Câte o felie de
portocală de la fiecare
din prietenii mei.
Ce surpriză!

CONCURS DE FOTOGRAFII

Copiii care vor trimite pe adresa redacției fotografii proprii ilustrând tradiții de Crăciun, vor primi câte o surpriză. Cele mai frumoase fotografii vor fi publicate în revistă.

Rugăciunea pentru duhovnic

Dacă în viața trupească părinții sunt cei care îi nasc pe fii, în viața duhovnicească fiii își aleg părinții. După ce ne încredințăm unui duhovnic trebuie să ne supunem acestuia, ascultându-l fără căteală. Părintele Rafail Noica sfătuiește pe credincioși să meargă la duhovnic ca la scaunul de judecată și să primească cuvântul părintelui duhovnic ca de la Hristos. Dacă aștepti un răspuns sau un sfat de la duhovnic trebuie să te rogi zicând: „Doamne, pune în mintea și în gura duhovnicului meu răspunsul care îmi este de folos”. Dacă nu te rogi, primești un răspuns mai mult omenesc. Răspunsul obiectiv, divin și folositor vine doar datorită stării sufletești a ucenicului.

Sfinții părinți evidențiază importanța rugăciunii înaintea de Taina Spovedaniei. Rugăciunea trebuie făcută atât de duhovnic, cât și de fiul duhovnicesc, ambii cerând să primească voia lui Dumnezeu. Sfatul dat ucenicului trebuie căutat în rugăciune: în rugăciune să se nască, în rugăciune să fie dat, în rugăciune să fie primit de ucenic. Sfinții Părinți ne învață că înaintea scaunului de judecată al Mântuitorului ne vom înfățișa împreună cu duhovnicul. Cuviosul Paisie Aghioritul spune că „la spovedanie este judecat de Dumnezeu și cel ce se spovedește și duhovnicul, unul pentru cele pe care le spovedește, iar celălalt pentru cele pe care le hotărăște”.

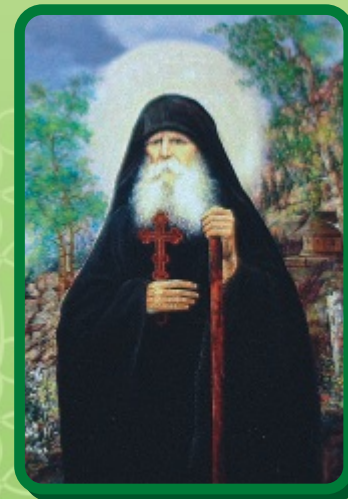
Știm că preoții trebuie să țină secretul spovedaniei, dar nu numai ca să încurajeze ucenicii să aibă încredere, ci pentru un motiv mult mai însemnat: în taina spovedaniei nu poate pătrunde diavolul. Dar nu numai preotul trebuie să păstreze taina spovedaniei, ci și ucenicul. Duhovnicul trebuie să aibă libertatea de a da sfaturi în legătură cu o anumită problemă, știind ce anume îl va mântui pe fiecare ucenic, fără ca ucenicii să se tulbure că nu au primit același sfat. Pe de altă parte, dacă ucenicul dezvăluie povețele pe care le primește la spovedanie, vrăjmașul află care este punctul slab și știe unde să atace.

O persoană a primit vreme îndelungată sfaturi de la duhovnic și le împlinea cu bucurie. La un moment dat, duhovnicul a întrebat dacă se simte altfel de când se spovedește, iar persoana a răspuns: „Înainte de a ajunge la sfinția voastră am fost un păcătos care alerga după păcate, acum sunt un păcătos care fuge de păcate”.

Părintele Paisie Olaru

*Dă-le, Doamne,
un colțișor de rai!*

Îndreptarea și sporirea noastră pe calea mântuirii începe cu deasa spovedanie și se continuă prin post și rugăciune cu lacrimi, prin părăsirea păcatelor, milostenie, împăcarea cu toți și smerenie.

Conștiința este îngerul lui Dumnezeu care păzește pe om. Când ea te mustră, înseamnă că Dumnezeu te ceartă și trebuie să te bucuri că nu te lasă uitării...Deci, să avem nădejde și curaj, să nu mai greșim, să facem milostenie, să ne rugăm după putere și ne mântuim cu darul lui Dumnezeu.

Cel mai greu păcat care stăpânește în lume astăzi este necredința în Dumnezeu, că de aici se nasc toate păcatele pe pământ. Dacă omul nu crede și nu se teme de Dumnezeu, nu mai are nici un sprijin, nici o nădejde, nici o bucurie, nici un scop pe pământ și cade în toate relele și în prăpastia deznădejdi, de care să ne izbăvească Hristos și Maica Domnului.

Să trăiți în dragoste desăvârșită unii cu alții, să vă rugați mereu, să iubiți biserica și citirea cărților sfinte, să ascultați de duhovnicii voștri, să faceți multă milostenie, că aceea poate mult la Dumnezeu și să fiți smeriți și blânzi. Cu un cuvânt, să facem cu toții fapte vrednice de rai și să nu uităm de moarte niciodată. De vom face așa, sigur ne mântuim!

Rugați-vă mereu! Rugați-vă din inimă! Rugați-vă cât mai mult lui Dumnezeu! Aceasta este toată speranța mântuirii noastre. Că din rugăciune izvorăsc toate faptele bune.

Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou

Așezată la poalele colinei de unde vechea Cetate de Scaun a Sucevei străjuiește orașul Suceava, Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou, liant între istorie și prezent, este un așezământ monahal de mare importanță istorică, culturală și duhovnicească.

Biserica mănăstirii, având hramul "Sfântul Mare Mucenic Gheorghe - Purtătorul de biruință", a fost începută în 1514 de către Bogdan al III-lea cel Orb (1505-1517), fiul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare, și terminată în anul 1522 de Ștefăniță Vodă (1517-1527), fiul lui Bogdan al III-lea.

Arhitectura bisericii respectă cu mici deosebiri forma și stilul bisericii ctitorită de Ștefan cel Mare la Mănăstirea Neamț. Biserica are pridvor, pronaos, naos și altar. Înainte de a intra în biserica voievodală, se trece printr-un pridvoraș construit prin osârdia mitropolitului Veniamin Costachi în anul 1837.

Biserica a fost pictată în stil bizantin, în interior și exterior, în anul 1534, în timpul domniei Voievodului Petru Rareș. Din fresca exterioară se mai păstrează în partea de sud scenele: *Acatistul Maicii Domnului*, *Parabola Fiului Risipitor* (4 scene), urme din *Arborele lui Iesei*. În Altar sunt reprezentate scene precum: *Maica Domnului*, *Învierea lui Lazăr*, cele două scene din *Împărtășirea Sfinților Apostoli*, șaisprezece *Sfinți Ierarhi*. În turlă impresionează scena *Liturghia Cerească* cu cortegiile de Îngeri, Profeți și Apostoli și scena *Pantocrator*. În pronaos și pridvor sunt pictate scene cu sfinți din calendarul bisericesc.

Între anii 2001-2008, s-a realizat restaurarea picturii interioare originale, îndepărtându-se stratul gros de fum și praf ce o făcea aproape invizibilă,

dezvăluind scene de o frumusețe artistică deosebită, ce înnobilează sufletele credincioșilor.

Turnul clopotniță de la intrarea mănăstirii a fost construit în anul 1589 de Voievodul Petru Șchiopul. Paraclisul (ce adăpostește în prezent pangarul) este construit de Mitropolitul Anastasie Crimca între anii 1626 - 1629.

Până în a doua jumătate a veacului al XVII-lea, la Mănăstirea Sf. Ioan cel Nou a fost reședința mitropoliților Moldovei. Ca la orice centru mitropolitan sau arhiepiscopal, la Suceava a funcționat o școală teologică, au existat caligrafi iscusiți, gravori în lemn și metal, dascăli de limbă română, greacă și slavă.

O dată cu reînființarea Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților (1991), Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou devine Catedrala Arhiepiscopiei.

În biserica mănăstirii se păstrează moaștele Sfântului Ioan cel Nou, martirizat în jurul anului 1332 în Cetatea Albă, din apropierea Mării Negre. Sfintele moaște au fost aduse la Suceava în 1402 (sau 1415 după alte surse istorice) de către domnitorul Alexandru cel Bun și așezate în Biserica Mirăuți din apropiere, pe atunci Catedrala Mitropolitană a Cetății de Scaun a Sucevei. În anul 1589, în timpul Voievodului Petru Șchiopul, sfintele moaște au fost mutate în Catedrala Mitropolitană Sfântul Mare Mucenic Gheorghe - construită între timp - deci în biserica actualei Mănăstiri Sf. Ioan cel Nou. Ca vas al sfințeniei, sfânt cu moaște întregi (dintre puținele din țară), Sfântul Mucenic Ioan cel Nou - "ocrotitor a toată țara Moldovei" - revarsă și astăzi multe binefaceri pentru credincioșii ce vin cu evlavie la sfintele sale moaște, în special la 24 iunie (Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul), zi ce prăznuiește mutarea moaștelor în actuala mănăstire.

Participarea noastră la Sfintele slujbe și pregătirea noastră pentru mântuire, nu sunt altceva decât chemarea spre sfințenie la care ne așteaptă Dumnezeu:

**"Sfințiți-vă pe voi înșivă și veți fi sfinți,
că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, sunt sfânt."**

(Biblia - Leviticul 20,7)

Pictură din turla bisericii, după restaurare

Racla cu moaștele Sfântului Ioan cel Nou

Ce înseamnă pentru tine televizorul?

Citind cu atenție următoarele rânduri, vei avea prilejul să afli ce reprezintă televizorul în viața ta. Pentru aceasta, pentru fiecare situație dată, trebuie să notezi cu 2 puncte afirmația care ți se potrivește cel mai mult, cu 1 punct cea de pe locul doi și cu 0 puncte celelalte afirmații.

1 Tocmai s-a terminat o zi de școală în care am făcut o mulțime de lucruri. Întru în casă, iau masa și apoi:

- a) Aleg să deschid televizorul pentru că este cel mai bun mod de a mă bucura de timpul meu liber;
- b) Prefer să îmi fac temele și apoi să ies la joacă;
- c) Mă așez în fața televizorului pentru a uita o vreme de temele pentru a doua zi;
- d) Încerc să-mi termin temele până la emisiunea preferată, iar după vizionare ies la joacă;
- e) M-aș simți bine cu prietenii mei, dar, fiindcă ei nu sunt aproape, aleg să deschid televizorul.

2 Atunci când vreau să mă distrez:

- a) De obicei nu aleg televizorul;
- b) Invit la mine un prieten și urmărim împreună emisiunile preferate;
- c) Aleg o emisiune pe care o consider distractivă și o urmăresc o dată pe săptămână, în rest mă distrez fără televizor;
- d) Aleg să vizionez desene animate sau alte emisiuni distractive de la televizor;
- e) Prefer să mă uit la televizor întrucât este singurul mod de a uita de treburile pe care le am de făcut.

3 De obicei, în familia noastră:

- a) Televizorul se aprinde doar când cineva își dorește să vadă o anumită emisiune în timp ce ceilalți se ocupă cu altceva;

- b) Televizorul este cel mai bun mod de relaxare după o zi încărcată;
- c) Preferăm să facem lucruri care nu cer deschiderea televizorului;
- d) Seara, ne reunim cu toții în jurul televizorului;
- e) Avem mai multe televizoare care stau mai tot timpul aprinse.

4 Timp de două zile a fost întrerupt curentul electric. Lipsa emisiunilor de la televizor m-a făcut să mă simt:

- a) Singur, întrucât n-am mai avut emisiuni despre care să discut cu prietenii mei;
- b) La fel ca în celelalte zile, deoarece am găsit alte activități care au înlocuit privitul la televizor;
- c) La fel ca într-o zi obișnuită, deoarece oricum nu m-aș fi uitat la televizor;
- d) Îngrijorat de toate problemele care, în fața televizorului, ar fi fost uitate;
- e) Îngrozitor de plictisit.

5 Trebuie să am grijă de un frățior mai mic timp de 3 ore.

- a) Mi se pare foarte greu să mă ocup de el, așa că îl pun în fața televizorului;
- b) Cred că se va distra cel mai bine la desene animate;
- c) Mă ocup cât pot de bine de el, ne jucăm și ne uităm la TV nu mai mult de 30 min;
- d) Aleg să ne uităm împreună la televizor;
- e) Nu deschid televizorul. Ne place să ne petrecem timpul cu alte activități.

În tabelul de mai jos vei pune pentru fiecare situație (de la 1 la 5) punctajele acordate de tine mai sus. Aceste punctaje vor fi trecute în căsuțele libere din dreapta. La sfârșit vei aduna scorurile de pe aceeași linie și le vei scrie în coloana TOTAL. Poți cere ajutorul unui frate mai mare sau al părinților dacă vrei să fii sigur că ai înțeles.

PENTRU TINE TELEVIZORUL ESTE:	1	2	3	4	5	TOTAL
Modul preferat de a petrece timpul liber	a	d	e	e	b	
0 modalitate de a uita de probleme	c	e	b	d	a	
0 cale prin care relaționezi cu ceilalți	e	b	d	a	d	
Un instrument utilizat cu moderație	d	c	a	b	c	
Un obiect căruia nu i-ai simțit lipsa	b	a	c	c	e	

Analizând ordinea (de la mare la mic) a punctajelor totale din ultima coloană îți poți da seama ce reprezintă televizorul pentru tine. Cele mai mari două scoruri totale îți arată categoriile în care te situezi și a căror descriere o găsești mai jos:

Televizorul este modul tău preferat de a petrece timpul liber. Deși timpul liber poate fi petrecut în foarte multe moduri, se pare că în cazul tău el a fost invadat de televizor. Ocupându-ți timpul liber, televizorul îți răpește posibilitatea de a te distra cu adevărat, de a te bucura de aer liber, de natură, de mișcare și de ceea ce ți-a dăruit Dumnezeu. Este de dorit să înlocuiești timpul liber petrecut în fața televizorului cu activități mai interesante și aducătoare de adevărate bucurii. Poți începe prin a face o listă cu astfel de activități pe care să le treci în agenda ta pentru timpul liber. Mult succes!

Televizorul este o modalitate de a uita de probleme. Televizorul este cel care te face să evadezi și să uiți griile pe care le ai. Deși este normal să ne dorim un timp în care să ne gândim și la altceva decât la teme, televizorul este o alegere riscantă. Și asta întrucât vom fi tentați să ne uităm tot mai mult la televizor și să amânăm momentul rezolvării problemelor. Vom ajunge în cele din urmă oboșiți și încărcați cu o mulțime de treburile nerezolvate. Poți începe prin a limita timpul petrecut în fața televizorului pentru a descoperi satisfacția care apare în momentul în care problemele sunt rezolvate una câte una. O rugăciune te poate însoți și ajuta în mod tainic în acest efort al tău.

Televizorul este o cale prin care relaționezi cu ceilalți. Relațiile tale cu ceilalți și comunicarea cu ei sunt afectate de televizor. Televizorul este cel care îți furnizează subiecte de discuție cu cei apropiați și, uneori, îți creează falsa impresie că ai parte de comunicare doar pentru că vă găsiți împreună în fața ecranului. Este de dorit să depășești această stare apropiindu-te cu adevărat de ceilalți, ascultând și discutând problemele voastre reale, ajutându-vă și bucurându-vă împreună.

Televizorul este pentru tine un instrument utilizat cu moderație. Cu ajutorul televizorului obișnuiești să îți ocupi timpul liber, să îți dezvolti relațiile cu ceilalți și, uneori, să fugi din fața problemelor. Însă, spre deosebire de alte persoane, ai puterea de a controla timpul pe care îl petreci în fața televizorului și de a rezista tentației de a te lăsa controlat de televizor. Este bine să rămâi atent ca televizorul să nu câștige teren în viața ta și a celor din jurul tău.

Știați că nucile?

- conțin proteine, lipide, glucide și celuloză; sunt bogate în minerale ca sodiu, potasiu, calciu, magneziu, clor, fosfor, sulf, fier, cupru, zinc și iod; conțin vitaminele C, B1, B2, B5, vitamina PP și caroten;
- datorită conținutului bogat în magneziu, nucile au efect protector asupra inimii și circulației limfatice;
- cura cu nuci este indicată în tulburările de stomac și intestine: ulcere, diaree, constipație, viermi intestinali;
- datorită conținutului bogat în cupru, nucile sînt indicate în dieta persoanelor cu anemie, slăbiciune generală și extenuare, a persoanelor cu reumatism și artroze, în stări precanceroase și tuberculoză;
- conținutul bogat în zinc le recomandă ca tratament adjuvant în astenie, întârzieri de creștere, tulburări ale sistemului nervos, afecțiuni ale pielii;
- miezul de nucă se folosește fărâmițat (mestecat) bine și nu trebuie asociat cu carnea, făinoasele, amidonul, produse de patiserie și dulciuri, altfel stomacul nu reușește să-l digere; doza recomandată este de 4-7 nuci pe zi;
- Frunzele de nuc conțin mult magneziu și au o acțiune puternic antibacteriană și tonifiantă.

Căutând Înțelepciunea ...

Cartea "Suflet de crin" este editată de Mănăstirea Diaconеști, autor fiind monahia Parascheva Avădanei.

"Suflet de crin" este cântecul duios al copilăriei nevinovate: îngerii aduc daruri cerești pruncilor adormiți; mame evlavioase își suie copiii pe poteci de munte, dăscălindu-i cum să se poarte în biserică; un băiețel cu suflet viteaz primește moarte martirică pentru învierea neamului său...

Puterea cuvintelor

Sfântul Apostol Iacov spune că limba "mic mădular este, dar cu mari lucruri se făleşte! Iată puțin foc și cât codru aprinde!" și "Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu și Tatăl, și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie acestea așa." (Iacov 3,5,9-10)

Cuvintele noastre au o putere foarte mare, putând construi sau dărâma. Cuvintele pot avea un rol pozitiv asupra altor oameni atunci când le folosim în scop bun. Să ne gândim cât de mult bine pot face cuvintele noastre atunci când aducem mângâiere celor necăjiți, încurajare celor deznădăjduiți, alinare celor în suferință.

Uneori cuvintele noastre sunt folosite într-un mod distructiv, atunci când arătăm punctele slabe, criticăm sau ne plângem de cei care nu sunt prezenți. Cu toate acestea, mulți oameni fac glume răutăcioase, arătând constant greșelile celorlalți, chiar dacă într-un mod glumeț. Tinerii de astăzi, în loc să se întreacă în a se stima unii pe alții, adesea imită personaje din seriale populare de televiziune și se întrec în remarci usturătoare care ridiculizează alte persoane. O vorbă înțeleaptă spune: "cine râde de altul, râde de sine, iar cine respectă pe altul, se respectă pe sine".

De câte ori nu am spus cuvinte dure și apoi ne-a părut rău? Uneori am prefera să primim o palmă decât să ni se spună un anumit cuvânt, care este mai dureros. De multe ori justificăm că am fost nervoși și nu am vrut să se întâmple așa, însă de ce să rănim sufletul cuiva cu niște cuvinte dure, când ne-am putea strădui să ne abținem.

Oare cum am reacționa dacă am spune cuiva niște vorbe urâte, iar acea persoană ar păși ceva și nu am mai avea timp să ne cerem iertare? Poate ar trebui să ne gândim mai des la faptul că orice cuvânt rostit zboară și nu-l mai putem întoarce din drum. De aceea ar trebui ca fiecare vorbă rostită să fie frumoasă, ca și când ar fi ultima dată când vorbim cu acea persoană. Vorbele urâte ne urădesc și pe noi, așa că cel mai bine ar fi să învățăm să fim frumoși.

Iată câteva fragmente din carte:

"Crinii închipuie curăția sufletească. Aceasta este podoaba cea mai de preț a omului. Nimic nu este mai scump pe lume decât un suflet curat."

"Crinul e, copilul meu,
Chipul sufletului tău:
Alb, curat, privind mereu
Numai sus, la Dumnezeu!"

Bradul de Crăciun

Era Crăciunul și părinții au făcut împreună cu copiii un brad frumos. Era înalt, coborât din munte și avea atârinate de crengi tot felul de podoabe scumpe. Ca să-i dea o strălucire mai mare, au presărat pe el fire aurite și l-au împodobit cu beteală.

Câteva zile bradul a fost în mare cinste și toți stăteau în jurul lui, având pentru el numai cuvinte de laudă.

Dar iată că a trecut Crăciunul și bradul a început să se usuce. Cu cât se usca și-i cădeau acele, cu atât se urâtea deși avea pe el toate acele podoabe. Atunci unul din copii îl întreabă pe tatăl său:

- De ce se usucă bradul, tată?

Și tatăl i-a răspuns:

- Pentru că nu mai are rădăcini, copilul meu!

Copilul spuse cu mâhnire:

- Tare-i urât acum!

Apoi bradul a fost despodobit și aruncat la groapa de gunoi.

Așa se întâmplă și cu oamenii care nu mai au legătura cu Dumnezeu. Oricâte podoabe vor fi având ei - bani, funcții, mărimi - ei se usucă și sunt aruncați "afară" dacă nu mai au această "rădăcină". Și, dimpotrivă, de vom păstra neconținut această legătură cu Dumnezeu, verzi și vii vom fi neconținut, purtând roadă pentru noi și pentru alții.

Cadoul cel mult dorit

Era într-o zi aproape de Crăciun. Făceam o plimbare scurtă și mi-am zis să trec și pe la prietena mea, Andreea. Întotdeauna avea ceva dulce pe care îl împărțea cu cei care-i treceau pragul casei, iar bunica ei avea pentru toți copiii turtă dulce cu scorțișoară.

Tocmai îi sosise un pachet prin poștă și m-am gândit imediat că trebuie să fie cadoul de Crăciun. Mă așteptam să fie bucurioasă și emoționată că părinții ei i-au trimis tot ce și-a dorit. De aceea m-am mirat foarte mult când am văzut că s-a întristat deodată iar picături de lacrimi stăteau gata-gata să-i cadă printre gene.

- De ce te-ai întristat? Nu-ți plac darurile primite? am întrebat.

- Ba da, am primit tot ce și-ar putea dori un copil, numai că eu..., și a izbucnit în lacrimi.

- Andreea, hai, liniștește-te...

După un timp, când a simțit că poate vorbi, iar lacrimile și suspinurile s-au mai potolit, mi-a povestit că părinții ei sunt plecați de multă vreme în străinătate și nu reușesc decât să dea din când în când câte un telefon. Ultima dată când au vorbit i-au promis că vor veni de Crăciun. Dar, în loc să vină acasă, i-au trimis un pachet cu tot ce și-ar dori un copil: dulciuri, jucării, hăinuțe...

- Doar că eu mi-am dorit să vină acasă. Nu i-am văzut de un an...!

Am mai stat cu ea până a venit bunica ei și am plecat spre casă. Eram bucurioasă că-i am pe părinți alături de mine și mă gândeam la Andreea.

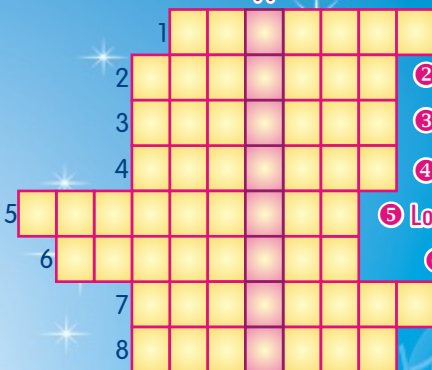
Avea dreptate: cele mai frumoase și scumpe daruri nu sunt de valoare și nu aduc bucurie, dacă nu sunt însoțite de iubire.

Locuri de pelerinaj

A

B

Parc-ar fi niște petale,
Ori stelute ce dansează
Norii le presară iarna
Și pe gene ți le-așează.

fulgi de zăpadă

Cine-i meșter iscusit
Și cu iarna a venit
Și-n fiecare dimineață
Îmi pictează flori de gheață?

îneag

Când coboară de la munte,
Capătă veșmânt de gală,
Cu o mândră stea în frunte
Și podoabe de beteală.

Bradul de Crăciun

É un moș,
Cu nasul roș'.
Iarna lasă jucării
La cei mai cuminiți copii.

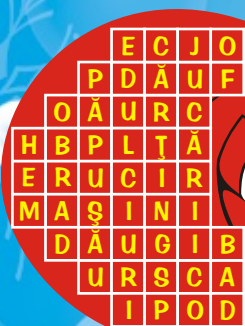
Moș Crăciun

Cântece de veste
Despre Sfânta iesele,
În Ajun cântate,
Mai pe înserate,
De copii cuminiți,
Către buni părinți.

Colindele

Completați localitățile de la 1 la 8, ajutându-vă de versetele indicate și veți descoperi pe coloana A-B ținutul unde Mântuitorul a săvârșit primele minuni.

- 1 Localitate unde a predicat Mântuitorul (Matei 15,39)
- 2 Unde Maica Domnului a primit vestea Nașterii (Luca 1,26)
- 3 Localitatea unde s-a născut Iisus Hristos (Matei 2,1)
- 4 Localitate unde Iisus a vindecat un orb (Luca 18,35)
- 5 Localitate unde avea să pătimească Iisus (Matei 16,21)
- 6 Localitatea lui Corneliu sutașul (Faptele Apostolilor 10,1)
- 7 Loc unde Iisus a vindecat fiul slujbaşului (Ioan 4,46)
- 8 Satul Mariei și al Martei (Ioan 11,1)

Găsiți în
sacul
Moșului
cadourile
favorite?

Găsește cele 12 diferențe dintre cele două desene de mai jos.

Mama Mariei are 4 copii.
Primul copil se numește Matei.
Al doilea copil se numește Luca.
Al treilea copil se numește Ioan.
Care este numele celui de al patrulea copil?

Ai primit cadou trei cutii cu fructe.
Pe una scrie **Mere**, pe alta **Portocale**,
iar pe a treia scrie **Mere** și **Portocale**.
Știi sigur că fiecare cutie este
etichetată încorect. Cum poți eticheta
corect cutiile dacă poți extrage doar
un singur fruct
dintr-o singură cutie
pe care o alegi tu?

Ajută-l pe
copil să
ajungă la
cadourile
aduse de
Moș Crăciun.

Premiere - ediția decembrie 2011

CONCURS DE ICOANE Sfânta Cuvioasă Parascheva

Clasele I-IV

Premiul I

Alexandru Vamanu
Fântâna Mare

Premiul II

Bianca Scutaru
Fălticeni

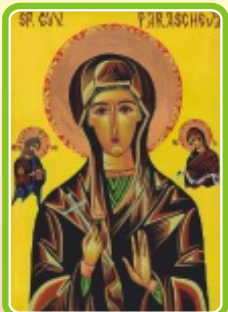
Premiul III

Raluca Vatavu
Fălticeni

Mențiuni: Ionuț Zaharia, Baia; Sebastian Lazurcă, Calafindești; Florentina Schipor, Putna;
Maria-Magdalena Marian, Baia; Iulian Cornea, Fălticeni

Premiul I

Marta Alexandrescu
Vulturești

Premiul II

Oana-Theodora Ștefan
Rădăuți

Premiul III

Iustina Diacon
Botoșenița Mare

Mențiuni: Eliza Curcă, Boroaia; Alexandra Maftei, Suceava; Iuliana Niga, Vatra Moldoviței;
Lavinia Irimia, Suceava; Ana-Maria Nacu, Drăgoiești

CONCURS DE ESEURI, POEZII Om cuminte și cu minte

Premiul I: Andreia Macovei, Fălticeni

Premiul II: Alexandra Verdeș, Cornu Luncii

Premiul III: Sebastian Chirilă, Adâncata

Mențiuni: Radu Adelin Prelipcean, Putna; Ionela Bodnar, Gura Putnei;
Larisa Dobrea, Dolhești Mari; Lidia Mihaela Schipor, Putna; Andreea Bucur, Suceava

Concurs de eseuri, poezii

Tema concursului

Cinstea - bogăția sufletului

Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Suflet Bucovinean" Suceava.

Concurs de icoane

Tema concursului

Învierea Domnului

Cele mai frumoase icoane vor fi premiate cu icoane sfințite, oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou".

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele vor fi trimise până la **15 februarie 2012** prin poștă sau e-mail (doar la eseuri) la adresa de mai jos.
Vă rugăm să specificați numele, adresa, telefonul, clasa și școala.

Îndemnăm învățătorii și profesorii să discute cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și desene create de voi pentru a fi publicate în numerele următoare.

Următoarea revistă va apărea în luna martie 2012.

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou"
Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034, Suceava
E-mail: micutiicrestini@yahoo.com
Telefon: 0749.071.680

www.revista.micutiicrestini.ro